

ØSTRE LANDSRET DOM

afsagt den 21. juni 2022

Sag [redacted]
(13. afdeling)

[redacted]
som mandatar for

[redacted]
(advokat [redacted])

mod

[redacted]
(advokat Anne Bøggild Utke)

Retten i [redacted] har den 6. januar 2021 afsagt dom i 1. instans (sag [redacted]).

Landsdommerne [redacted], [redacted] og [redacted] (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, [redacted] som mandatar for [redacted] [redacted], har gentaget påstanden for byretten om, at [redacted] til [redacted] skal betale 1.625.000 kr. med procesrente af 549.112,09 kr. fra sagens anlæg og af restbeløbet fra den 23. april 2020.

Indstævnte, [redacted], har påstået dommen stadfæstet, subsidiært frifindelse for tiden.

Forklaringer

M [REDACTED] har supplerende forklaret bl.a., at det var mange forskellige fysioterapiøvelser, herunder nakke- og rygøvelser, som [REDACTED] Hospital anbefalede hende at udføre med få timers mellemrum, og som hun fortsat udfører. Det er rigtigt som anført i det afsluttende journalnotat af 23. oktober 2013 fra [REDACTED] Hospital, [REDACTED], at smerterne fortog sig i forbindelse med fysioterapibehandling i sommeren 2013, og at smerterne ikke kunne fremprovokeres ved den afsluttende konsultation. Lægen udtalte i den forbindelse, at hun i tilfælde af smerter kunne tage smertestillende medicin, men i perioden fra oktober 2013 til hændelsen den 2. september 2014 tog hun ikke sådan medicin grundet nakkesmerter. Hun kan fortsat ikke huske, hvorfor hun var sygemeldt i oktober 2013. Hun modtager ledighedsydelse og er visiteret til et flexjob, men har endnu ikke fået anvist et sådant.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår, om der er årsagssammenhæng mellem en hændelse, som [REDACTED] har anerkendt erstatningsansvaret for, og et af [REDACTED] fremsat krav på godtgørelse for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste.

[REDACTED] blev i november 2011 opereret for en diskusprolaps i halshvirvelsøjlen på niveau C6/7 med stivgøring af et led i halshvirvelsøjlen. I december 2012 klagede hun over forværring af symptomerne fra den tidligere prolaps, og i februar 2013 fik hun konstateret en nyttilkommen prolaps på niveau C4/5. Efter fysioterapibehandling fortog symptomerne fra nakken sig i sommeren 2013.

[REDACTED] har over for Arbejdsskadestyrelsen oplyst, at hun den 2. september 2014 som led i sit arbejde som lærer i en idrætstime ikke så en elev, der for sjov "bumpede" kraftigt ind i hende bagfra, hvorved hendes nakke "knækkede" bagover. Hun fik stærke smerter i hoved, nakke og ryg og kontaktede samme dag egen læge og var sygemeldt i de følgende to dage. Hun genoptog herefter sit arbejde, men var igen fuldtidssygemeldt fra den 16. september 2014 til den 16. november 2014 og delvist sygemeldt fra den 17. november 2014 til den 10. marts 2015. Hun var herefter på ny fuldtidssygemeldt, til hun pr. 30. november 2015 blev afskediget grundet sygefraværet.

Arbejdsskadestyrelsen traf den 25. juni 2015 afgørelse om, at den anmeldte skade ikke kunne anerkendes som arbejdsskade. Ankestyrelsen stadfæstede den 15. juli 2016 afgørelsen, og den 22. september 2017 traf Ankestyrelsen ny afgø-

relse om, at [REDACTED] nakkegener ikke var en arbejds-skade. Danmarks lærerforening som mandatar for [REDACTED] har den 21. september 2020 udtaget stævning mod Ankestyrelsen med påstand om, at Ankestyrelsen skal anerkende, at [REDACTED] den 2. september 2014 var udsat for en tilskadekomst, der er omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 1. Denne retssag er sat i bero på nærværen-
de sag.

Af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål i sagen fremgår bl.a., at [REDACTED] lider af en degenerativ sygdom i halshvirvelsøjlen, som i 2011 gav anledning til operationen med stivgøring af et led i halshvirvelsøjlen, og at den degenerative sygdom almindeligvis vil udvikle sig yderligere med tiden, ligesom en stivgørende operation i halshvirvelsøjlen på et niveau øger risikoen for, at den degenerative sygdom fremskyndes på de tilgrænsende ni-
veauer (spørgsmål 2). De gener, som [REDACTED] tilskri-
ver hændelsen den 2. september 2014, er subjektive og kan ikke objektiviseres (spørgsmål A og D), og spørgsmålet om, hvorvidt generne ville være indtruffet uafhængigt af hændelsen, kan ikke besvares entydigt (spørgsmål 2).

På denne baggrund og efter de i øvrigt foreliggende lægelige oplysninger læg-
ger landsretten til grund, at hændelsen kan have udløst nakkegener, men lands-
retten finder det ikke godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem hændel-
sen og [REDACTED] efterfølgende langvarige sygeforløb.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal [REDACTED] som mandatar for [REDACTED] i sagsomkostninger for landsretten betale 100.000 kr. til H[REDACTED]. Beløbet er til dækning af udgifter til ad-
vokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af be-
løbet taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal [REDACTED] som manda-
tar for [REDACTED] inden 14 dage betale 100.000 kr. til [REDACTED]. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.